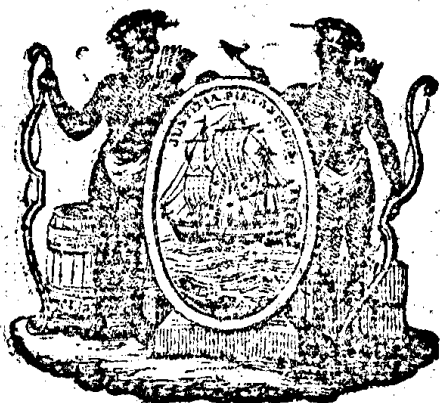

WOENSDAG, den

29sten MEI.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO., den 27 Mei 1839.

Van wege den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, wordt hiernede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Maanmissie* zijn verleend geworden:

Aan de Slavijn Sina; toebehoord hebbende aan de Weduwe SIMCHA DEL PRADO geboren PARDO; — en dat gemelde gemanumitteerde voortaan zal heeten:

ELISABETH JOSINA VEENDAM.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO., den 27 Mei 1839.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, dd. 25 dezer maand, N°. 851 | 731, is aanden Heer W. HAVERKAMP, Vaandrig der Divisie *beneden Commewijne*, op zijn daartoe gedaan verzoek *een vol* ontslag verleend, en zijn voorts in gemelde Divisie benoemd en aangesteld:

Tot Eersten Luitenant, de Tweede Luitenant T. SEVENOAKS.

Tot Tweeden Luitenant, de Eerste Adjutant F. P. TRIEBELS. — en

Tot Vaandrig, de Sergeant C. J. KUSTNER.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Het Provinciaal hof van Holland, tweede kamer, heeft deszelfs arrest gewezen in het voor hetzelfde aanhangig gemaakte appel van de Heeren P. Scheffer en Zoon, reeders te Amsterdam, tegen een vonnis van de voormalige regtbank van eersten aanleg te Amsterdam, van Julij jl., waarbij geconfirmeerd is de arbitrale uitspraak van de Heeren Mrs. Vaillant en Lublink, waarbij zij niet ontvankelijk verklaart zijn in hunnen eisch tot bekoming van vergoeding van schade van den assuradeurs J. J. Scherf, te Amsterdam, welke het door denzelfden in 1835 geassureerde schip de Vrouw Hendrika, op deszelfs reize van Amsterdam naar Batavia zou hebben geleden. Het Hof heeft het appel te niet gedaan en bevelen dat de arbitrale uitspraak, bij gemeld vonnis geconfirmeerd, geheel en volkomen effect sorteren zal. Dat arrest berustte voornamelijk op den grond, dat er bij de aankomst te Batavia zeeprotest, noch scheepsverklaring is opgemaakt; dat daarentegen het Schip naar Soerabaija gezeild is, en or daar, na verloop van eenigen tijd eerst, zoodanige stukken zijn in de wereld gebragt en nog veel later, de gevorderde inspectie gehouden werd, dat appell. niet bewijzen, dat het schip voor deszelfs aankomst te Batavia, de voorgewende schade zoude hebben geleden; dat er niet opgegeven wordt waarin die geleden schade gedurende de reis zou hebben bestaan; dat wel is waar de assuradeurs ook verzekerd hebben voor de schade te beloopten ten gevolge van de onachtzaamheid des schippers, maar dat die bepaling nooit zoodanig uitgebreid kan worden, dat daaronder ook de onachtzaamheid

des schippers, om de schade te constateren, zou kunnen worden begrepen; en dat het na dit alles onnoodig is zich verder uit te laten over de vraag of de geleden schade al dan niet onder die schade behoort te worden begrepen, waarvoor het schip verzekerd was.

(Handelsbl. 4 Feb. 1839.)

Voor het provinciale Hof van Holland, tweede kamer, stond den 15den Februarij te regt Jan Christiaan Backer, beschuldigd van het verduisteren, weerloos maken en aan hunne bestemming onttrekken van gelden, welke hij in zijne betrekking van eersten klerk ter secretarie der stad Leiden belast was te ontvangen en aan die stad te verantwoorden. Uit de instructie der zaak was gebleken, dat de beschuldigde, in gemelde betrekking, belast was met de ontvangst van zekere recognitieregten van ambtenaren, en geboeficeerden der stad; met die van de leges gelden aan de stad toebehoorende, en met die van de ophrengst van het stads-jagt; dat hij van 1832—1837, dien ten gevolge, ontvangen had eene som van f11,174 aan recognitie en leges en f374 aan de ophrengst van het stads-jagt, dat, behalve de dienst van 1838, bij Backer, van de geheele ontvangene som, slechts aanwezig was gevonden de som van f834,78, zoodat daardoor een te kort aanwezig was van f11,011. Drie getuigen werden in deze gehoord, als: 1°. de heer P. du Bieu, wethouder te Leiden, thans fungerend secretaris der stad Leiden; 2°. de heer Jht. m°. L. P. A. van Puttkammer, ontvanger der stad; en 3°. A. Montagne Jzn., chef der stads-secretarie aldaar. De getuigen hebben de daadzaken bevestigd, die in de akte van beschuldiging vervat waren, en waarvan wij de voornaamsten hierboven hebben opgegeven. Bijzondere opmerking verdienen echter de verklaringen van den heer Montagne, waaruit gebleken is, dat de beschuldigde hem reeds ten jare 1835 van den drang, waarin hij zich bevond, had kennis gegeven, dat Montagne destijds den toenmaligen secretaris der stad, wijlen den heer du Puy, daarvan mededeeling gedaan had, en dat deze de geheele zaak met den sluier des geheimis had zoeken te bedekken, en getracht heeft den beschuldigde bij te springen. Vervolgens is de beschuldigde gehoord, die hoofdzakelijk verklaard heeft, dat de heer du Puy hem beloofd had, de achterstallen voor hem aan te zuiveren.

Daarop heeft de advocaat-generaal m°. la Grappe Dominicus het woord gevoerd en de beschuldiging gestaafd.

Mr. F. C. Donker Curtius heeft beweerd: 1°. dat er in het proces, noch in het algemeen, noch in het bijzonder, aan de misdaad van forfaiture of malversatie, in den zin van art. 169 Code Penal, kan worden gedacht; en 2°. dat er zelfs geen *abus de confiance* heeft bestaan, maar er alleen grond zou kunnen aanwezig zijn, om tegen den beschuldigde eene actie in te stellen, op grond van art. 1993 Code Napoleon. Hij ontvouwt, dat de beschuldigde geen *fonctionnaire public* was; hij heeft als zoodanig geen eed afgelegd, hij was geen *Commis à la perception*, geen *Comptable* of *fonctionnaire public*, heeft zich door geene *soustraction* van de gelden meester gemaakt, de gelden waren hem niet toevertrouwd en *vertu* maar *à l'occasion des fonctions* enz. Tot staving dier stelling, bragt hij onder an-

deron bij, dat, volgens art. 19 der instructie van den secretaris der stad, deze de verantwoordelijke persoon is, en zulks blijft voor de daden, die zijne klerken mochten begaan. Voorts tracht hij aan te toonen, op grond der stedelijke reglementen en verordeningen, en de verplichtingen, die daarbij aan de stedelijke regeringen zijn opgelegd, dat wijlen de heer du Puy en burgemeester en wethouder der stad Leiden het gebruik dezer gelden uitdrukkelijk of stilzwijgend moeten hebben toegestaan. Onder anderen tracht hij zulks af te leiden uit het aangevoerde, dat niettegenstaande de heer du Puy wist wat er gebeurd was, hij, waarschijnlijk tot eigen behoud, geen éclat wilde gemaakt hebben, den beschuldigde liet begaan en hem zelfs niet controleerde. Voorts doet hij de slordigheid zien welke er bij het bestuur der geldmiddelen te Leiden moet hebben bestaan. Ten slotte doet hij zien, dat er verplichting bestaat, dat B. de gelden terug betale, waarvan hij gebruik gemaakt heeft, en dat, wanneer hij deze restitueert, er dan niets aan te merken zij.

Nadat de advocaat-generaal en de verdediger gerepliceerd hadden, heeft het hof zich in de raadkamer verwijderd, en, na eene langdurige beraadslaging, den beschuldigde schuldig verklaard aan de hem ten laste gelegde misdaad, en te dierzake veroordeeld tot te pronkstelling gedurende een half uur, uit te voeren binnen de stad Leiden; een confinement gedurende den tijd van zes jaren, en eene goldboete van f 920.

(Arnh. cour. 19 Feb. 1839.)

In de terechtzitting der Criminele Regtbank alhier dd. 22 Maart II. werd in appel de zaak behandeld van de firma N. de Wilde, welke ter eerste instantie door de correctionnele kamer der voormalige Regtbank van eersten aanleg alhier was schuldig verklaard aan *vervoer van olie in ongeijfte fusten* en veroordeeld tot eene boete van f10 en verbeurdverklaring der aangehaalde voorwerpen. De Heer Mr. A. Brugmans, die voor de appellanten het woord voerde, erkende het feit, doch beweerde dat de bepalingen omtrent den ijk niet van toepassing zijn op olie-fusten. Z. Ed. zettende te dien einde de drie volgende punten uit een 1°. dat de bepaling van Art. 4 van Z. M. besluit van 26 Junij 1838 alleen betrekking heeft op inhoudsmaten; 2°. dat olie-fusten geene inhoudsmaten zijn en 3°. dat alzoo de regter a quo zijne veroordeeling op geheel verkeerde en met de wet strijdige beginsels had grond.

De Criminele Regtbank heeft in deze uitspraak gedaan op den 29sten Maart II.; zij heeft het vonnis van den eersten regter vernietigd en de beklaagden onthoven van de tegen hen ingebragte klage en zulks hoofdzakelijk op grond, dat de vaten in den oliehandel nimmer als inhoudsmaten worden beschouwd of gebruikt, dat de wetten op den ijk niet zijn belastingwetten, maar wetten, welke het doel hebben, om ten behoeve der ingezetenen voor eene geregelde, juiste maat te zorgen, dat daarom de ijk ook niet te pas komt voor vaten, die geene inhoudsmaten zijn, dat het besluit van 31 December 1834 den ijk alleen voor inhoudsmaten bepaalt, enz.

(Handelsbl. 4 April 1839.)

ADVERTENTIËN.

(21726) Op den 24sten dezer, werd tot onzer innige droefheid na eene kortstondige doch hevige ziekte ons door den dood ontrukkt, onze waarden Man, geachte Vader en Broeder den Heer S. J. CONTENT, in den ouderdom van circa 59 jaren; allen die met zijn edel karakter bekend zijn, kunnen gevoelen hoe zeer ons dit verlies treft, hopende wij alleen in de Godsdienst onze troost te vinden.

Op verlangen van den Overledene, zullen geene teekenen van uiterlijke rouw worden aangenomen.

Paramaribo, den 27 Mei 1839.

Wed. C. J. CONTENT,
geb. PRINS.
J. S. CONTENT.
A. S. CONTENT.
J. J. CONTENT.
Wed. D. SANCHES,
geb. CONTENT.
H. J. POSNANKI,
geb. CONTENT.

J. BRONKHORST JR.

(21724) heeft per de laatst aangekomeno Schepen ontvangen, en biedt te Koop aan:

Extra best gezouten Vleesch in heele-, halve- en kwart tonnen, Rolpens, Pekel Worst en Saucijsjes in vaatjes, Casseer Vleesch in $\frac{1}{2}$ en $\frac{1}{4}$ vaatjes, dito Tongen, Rolpens en Worst, oxhoofden Wijn-Azijn. Banket, Patent-, Lijn- en Zoete Olie. Kisten extra Roodewijn, Madeira dito. In $\frac{1}{2}$ pijpen; RIJN-WIJNEN, als: Nierensteiner, Hochheimer en Laubenheimer. Zwitsersche Absinté, Seltzerwater en Eau de Cologne.

Extra fraaije Lakensche- en Fransche Paardcharen en Lederen Petten, Bergeres Dames- en Maus Stroohoeden, extra fijne Brabandsche- en Engelsche Castoren en Zijden Mans Hoeden, $\frac{1}{2}$ complete Veere Beelden.

ZWART en BLAAUW LAKEN, extra fijn Hollandsch Hemden Linnen, $\frac{1}{2}$ Vlaamsch-, Huismans-, Osnabrugs- en blaauw Linnen, wit- en grijs garen Dril, Siamoise, Haarlemmerstreep, Vleeschbont, $\frac{1}{2}$ en $\frac{1}{4}$ Tafelgoed, extra fijne stelden dito, Shirts, Printers, onderscheidene soorten Cambrijs, van $\frac{1}{2}$ - en $\frac{1}{4}$ - breed, fraaije Calico's, Kamerdook, Fantasie Doeken, Mille fleurs, Organdi Ramage, Meubel Neteldoek, Surates, zijden Dames Doekjes en Shawls, Fichus en Echarpes, zwart Krip, gebreide Flanelen Hemden en Broeken, Katoenen Slaapmutsen, Dames- en Kinderen Kousen, witte Zijden Dames Kousen, lange- en korte dito Handschoenen, zwarte Zijden Kousen en Handschoenen, zwarte Zijden Doeken, Foulards, zwart SATIJN en dito FIUWEL, Dames Robes, Franjes, Langet, Bollen Naakatoen en Naagaren, Printeniers, Zeildoek en Koffijzakendoek.

Extra fijn GLASIVERK, KOPERWERK, als: Suikerketels, Cassarollen, Waterketels, Taartepannen en Mortieren, Schalen met Gewigten, koperen- en ijzeren Hangsloten, Koekepannen, Timmermans-, Kuipers- en Metselaars GE-REEDSCHAPPEN, Delfschoppen, Houweelen en geelhechte Houwers, Vischhoeken, Scharen, Scheermessen, Matrozen dito, Tonterdoozen, Negerkammen.

Spaansch- en Vriesch Groen, Berlijnsch Blauw en onderscheidene soorten VERF-WAREN.

ZOOL- en GEWAST KALFS LEËR. 2-en 3 draads Visschersgaren, Kurken, Speelkaarten, Papier en Kantoor Boeken. Cilinder Horologien, Pleete Stulp-Kandelaars, Vrijmetselaars DOLKEN, Granaten, Bloedkoralen en een assortiment ponsd Koralen, Engelsche Scheer- en Schrijf kistjes, Dames Nessecaires, Li-keurkelders, fraaije Toilet Spiegels, l'Om-bredoozen, en meer andere GOEDEREN.

Vendu:

(21725) HEDEN en MORGEN, des morgens negen uren, door den Vendumeester A. SALOMONS, ten huize van den Heer A. VAN GELDER HZ. naast den WelEdelen Heer T. CORDUA, van:

Mahonij houten STOELIEN, SPIEGELS, TAFEL- en SCHOT-LAMPEN, een STAANDE KLOK, spelende 8 Marschen en Walzen, een extra fraaije PORSELEINE TAFEL-SERVIJS en diverse andere PORSELEINEN, NESTEN TROMMELS, HOEDEN met VEEREN, AARDEWERK, en diverse STUKGOEDEREN, en wat verder ten voorschijn zal worden gebracht.

Paramaribo, den 29 Mei 1839.

*** (21769) HEDEN, nademiddag vier uur, VENDU, ten huize van den Heer H. A. BUIK.

(18370) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal Vrijdag om negen uren, verkoopen: PROVISIEN, STREEP en andere STUKGOEDEREN, WANE- en KOPIE PLANKEN van den Grond Osembo.

En de Slaven Mimie en Rosette, aankomende de Wed. COUDERC geb. THOMAS en de Wed. VIRULY geb. COUDERC. Mede de NALATENSCHAP van wijlen ANNA DE BRITTO.

(21770) HENRY BODKIN is voornemens binnen kort, deze Kolonie te verlaten.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 21sten dezer, het Schip Anna en Maria, Kapt. D. Steenveld, naar Amsterdam; lading: 500 vaten Suiker, 36 balen schoone- en 3 dito vuile Katoen.

REGTSZAKEN.

O. R. A.º 1835 N.º 73.

In Naam des Konings!

VONNIS.

In zake van

A. wed. B., als erfgenamo van denzelven haren echtgenoot,

Eischeresse ter eenre,

Op ende Jegena,

C., gedaagde,

ter andere zijde.

Het Gerechtshof to Suriname.

Gehoord de mondelinge pleidooijen in deze gehouden.

Gezien de dingtalen ter rolle, benevens de stukken door partijen ten processe overgelegd.

Overwegende, dat door de eischeresse is geconcludeerd:

dat de gedaagde zal worden veroordeeld, aan haar eischeresse dadelijk af en overtegeven, de slaven toebehoorende aan nu wijlen B., en bekend op de slavenregisters dezer kolonie, blijkens extract uit dezelve, de dato 4 April 1835 No. 66; alsmede aan de eischeresse te vergoeden, alle koeten, schaden en interessen, zoo bij B., als naargans bij de eischeresse, door de niet tijdige uitlevering dier slaven, reeds gehad en geleden, en nog te hebben en te lijden.

dat de gedaagde alverder zal worden veroordeeld, om aan de eischeresse te doen en te geven, behoorlijke rekening en verantwoording, van de directie en administratie, door hem gedaagde, als geweest zijnde custodient over de plantaadjen X. en Y., het zij alleen of met anderen, eenigzins gehad, gehouden en gevoerd, en zulks wel sedert den aanvang van deze custodie, tot tijd en wijle de voorschrevene effecten onder sequestratie zijn gebracht, zijnde geweest den 17 en 20 Maart 1827; mitsgaders alsmede te doen en te geven rekening en verantwoording, van de custodie over de hierboven vermeldde slaven, sedert den aanvang van het provisioneel beheer over dezelve, tot en met de extraditie toe; met exhibitie van alle verificatoire bescheiden tot die rekeningen behorende; voorts dezelve rekeningen, nadat die van alle erreuren

en objecten van debat, des noods na gehouden debat, zullen zijn gezuiverd, met de eischeresse te adjusteren en te sluiten, mitsgaders het batig saldo, dat bij hetzelfde adjustement bevonden worden aan de eischeresse te competeren, aan haar tegen behoorlijk acquit en decharge, in promptis op te leggen en te voldoen, met en benevens de interessen van dien ad acht procento 's jaars, sedert den dag der litis contestatie, tot de voldoening toe. — Zijnde de eischeresse bereid en te worden om bij aldien, tegen verwachting, bij het voorschreven adjustement, de gedaagde bevonden worden, eenig saldo tot laste van de eischeresse ter zake voorschreven, te boven te komen, zelve aan hem tegen quitantie te voldoen.

Overwegende, dat door den gedaagde is geprooneerd de exceptie van litis finitie, van welk exceptie hij echter, ten dage van pleidooi, heeft afgezien.

Overwegende dat zijdens de eischeresse, rolle is verklaard, ten gevolge van daartoe genomen maatregelen, in het bezit te zijn gesteld van de slaven hiervoren vermeld, zoodat de rekening dier slaven, die mede een onderwerp der onderhavige actie uitmaakt, is komen te vervallen; mitsdien diminueerende den eisch en conclusie tegen den gede. gedaan en genomen, is afgezien van de gevorderde uitlevering van bovengemelde slaven, doch gepersisteerd bij den overigen inhoud van den hiervoren omschreven eisch en conclusie.

Overwegende dat vervolgens, door den gedaagde tegens dezen gediminueerden eisch, is genomen eene contrarie conclusie.

Overwegende dat deze contrarie conclusie hier gebaseerd is, dat namelijk, Z. E. de toenmalige Gouverneur dezer Kolonie, bij resolutie de dato 20 Sept. 1827, n.º 127, den gedaagde, — met en benevens N. en O. bij vroegere resolutie van Zijne Excellentie, van den 18 Augustus 1825, n.º 270 (ten gevolge eener overeenkomst tusschen nu wijlen B. en zijne crediteuren destijds aangegaan) was benoemd tot custodient der goederen, aankomende den genoemden B., welke laatste gemelde resolutie had verkregen surcheance van betaling, geregelijke vervolgingen en executien, voor den tijd van twaalf maanden, rekenen van den 11 Junij 1825, — zoo wel als zijne medecustodienten, onder betuiging Zijne te vredenheid, over de wijze waarop die custodie is waargenomen en uitgeoefend geworden, heeft gegeven acquit en decharge; welk acquit en decharge het gevolg geweest is van de door hem lieden aan Zijne Excellentie voornoemd, als hunnen mandans, gedane rekening en verantwoording.

Overwegende dat dit aan den gedaagde, van Gouvernementswege verleend acquit en decharge hem, regtens, niet kan ontheffen van de verplichting, om aan wijlen B., als eigenaar van die zich onder custodie bevonden hebbende effecten en slaven, ofte nu zijne erven of regt verkregen hebbenden, te doen rekening en verantwoording van zijne gevoerde gestie en administratie, gedurende de voormelde custodie.

REGTDOENDE.

Veroordeelt den gedaagde, om aan de eischeresse te doen en te geven behoorlijke rekening en verantwoording, van de directie en administratie, door hem gedaagde, als gewezen custodient over de plantaadjen X. en Y., hetzij alleen of met anderen, eenigzins gehad, gehouden en gevoerd, en zulks wel sedert den aanvang van deze custodie, tot tijd en wijle de voorschrevene effecten onder sequestratie zijn gebracht, zijnde geweest den 17 en 20 Maart 1827; mitsgaders alsmede te doen en te geven rekening en verantwoording over de hierboven vermeldde Slaven, sedert den aanvang van het provisioneel beheer over dezelve, tot en met de extraditie toe; met exhibitie van alle verificatoire bescheiden, tot die rekeningen behorende; voorts dezelve rekeningen, nadat die van alle erreuren en objecten van debat, des noods na gehouden debat, zullen zijn gezuiverd, met de eischeresse te adjusteren en te sluiten; mitsgaders het batig saldo, dat bij hetzelfde adjustement bevonden zal worden aan de eischeresse te competeren, aan haar, tegen behoorlijk acquit en decharge, in promptis op te leggen en te voldoen; met en benevens de interessen van dien. ad acht procento 's jaars, sedert den dag der litis contestatie, tot de voldoening toe.

Onder gehoudenheid van de eischeresse, in gevolge hare offerte, om, bij aldien bij het voorschreven adjustement, de gedaagde bevonden mogt worden, eenig saldo, tot laste van de eischeresse, ter zake voorschreven, te boven te komen, zelve aan hem gedaagde tegen quitantie te voldoen. En condemneert den gedaagde in de kosten van dezen processe.

Aldus gewezen te Paramaribo, bij de Heeren Mr. H. R. HAIJUNGA, President, Mr. C. A. MARCHANT, J. D. DE MEINERTZHAGEN, Mr. J. H. DE FRIDERICI, en E. VAN EMDEN, Leden van den voorn. Hovo, den 28 Julij 1836, en gepronuntieerd den 6 September daaraanvolgende.